

## Akademiet for yngre forskere sin politikk om språk og språkbruk i akademia

*Vedtatt av AYFs medlemmer på AYFs Høstsamling 20.-21.oktober 2022*

Sammendrag .....	2
Bakgrunn .....	2
Akademia er globalt og flerspråklig .....	3
Språkbruk i forskning .....	4
Språkbruk i undervisning.....	4
Språkbruk i formidling .....	5
Språkkompetanse i et internasjonalt akademia .....	6
Språkopplæringstilbud og tilrettelegging .....	6
Språkkrav for fast vitenskapelige ansatte .....	7
Språkbruk innad i AYF .....	7
AYF foreslår følgende tiltak .....	8

## Sammendrag

Forskningen og norsk akademia blir stadig mer global, noe som har fått følger for og satt søkelys på norsk som akademisk språk og fagspråk. I dette notatet tar Akademiet for yngre forskere stilling til flere av spørsmålene som er reist og kommer med noen forslag til tiltak. Vi anerkjenner norsk akademias internasjonale og flerspråklige natur og løfter fram parallellspråklighet som et godt ideal. Vi ønsker gode støtteordninger som sikrer vitenskapelig publisering, forskningsformidling og utvikling av fagterminologi på norsk, men er mer skeptiske til særskilte insentiver for dette. Institusjonene bør legge til rette for utvikling av norsk undervisningsmaterieell og fagterminologi. Et viktig prinsipp for integrering og ivaretagelse av kompetanse og talent er at også midlertidig ansatte må få tilbud om norskopplæring, samtidig som vi mener at norskopplæringen for fast vitenskapelige ansatte må få en tydeligere, mer forpliktende ramme med større institusjonell støtte. Videre er det også viktig med kompetanse i andre språk enn norsk, og internasjonalisering og videreutvikling i engelsk og andre relevante fagspråk må verdsettes og legges til rette for i fagmiljøene og ved institusjonene. Til slutt ønsker AYF å fortsette å bruke norsk som arbeidsspråk, samtidig som enkeltmedlemmer kan bruke engelsk ved behov for å sikre integrering og god kommunikasjon i et mangfoldig norsk akademisk miljø.

## Bakgrunn

De siste årene har språk i norsk akademia blitt regelmessig debattert. Norske forskere deltar stadig mer i internasjonale miljøer, presenterer forskningen sin på engelsk og publiserer også på engelsk. I tillegg har andelen utenlandske forskere ved norske forskningsinstitusjoner økt betydelig siden 2000-tallet, noe som også har bidratt til å endre balansen mellom norsk og engelsk. Utviklingen er særlig synlig i vitenskapelige publikasjoner, hvor engelskspråklige artikler dominerer,<sup>1</sup> men også i undervisning og formidling, som stadig oftere foregår på engelsk.<sup>2</sup> Flere har uttrykt bekymring for at norsk kan bli marginalisert i deler av akademia.<sup>3</sup>

Utviklingen påvirker også yngre forskere. Noen møter et utilstrekkelig språkopplæringstilbud og manglende tilrettelegging fra arbeidsgiver, noe som kan hindre deres integrering i samfunnet og arbeidslivet. Andre kan bli bedt om å ta et større ansvar for oppgaver som krever spesifikke språkferdigheter. For eksempel får de som kan norsk gjerne administrative oppgaver, mens de som kan engelsk best kan bli bedt om å språkvasker fagtekster. Andre ønsker å formidle forskningen sin til

---

<sup>1</sup> Ifølge tall fra Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (NIFU) ble 91 % av forskningsartikler fra norske forskningsinstitusjoner publisert på engelsk i 2020, mens 8 % var på norsk. <https://www.forskerforum.no/ni-av-ti-vitenskapelige-artikler-her-i-landet-er-pa-engelsk/>

<sup>2</sup> Ifølge Direktoratet for internasjonalisering og kvalitetsutvikling i høyere utdanning (Diku) ble 25,1 % av emner i den norske universitets- og høyskolesektoren holdt i et annet språk enn norsk. [https://diku.no/content/download/3947/file/TRHU\\_2021\\_publicering\\_06.05.21.pdf](https://diku.no/content/download/3947/file/TRHU_2021_publicering_06.05.21.pdf)

<sup>3</sup> Se f.eks. <https://www.universitetsavisa.no/sprak-trond-vernegg/akademia-sviker-vart-eget-sprak/199446>

# Akademiet for yngre forskere

allmennheten, men må selv finne fram ny fagterminologi og investere tid til dette i en usikker og travel hverdag. Dette vil redusere tiden som kan brukes til faktisk forskning.

I dette notatet ønsker Akademiet for yngre forskere å legge fram vårt syn på språk i academia, med et spesielt fokus rettet mot yngre forskere. Først tar vi opp noen spørsmål og prinsipper vi mener er grunnleggende for språk og språkpolitikk i academia, deriblant internasjonalisering, språkopplæring og kompetanseheving. Deretter legger vi disse prinsippene til grunn for våre forslag til tiltak som vi mener sektoren og institusjonene må følge opp for å sikre god forskning på høyt internasjonalt nivå og gode arbeidsvilkår for yngre forskere. Notatet er i utgangspunktet tenkt som et internt dokument som legger et grunnlag for videre politikktutvikling, formidling og påvirkningsarbeid.

## Akademia er globalt og flerspråklig

Forskningens formål er å søke sannhet og frembringe ny kunnskap. Forskningsaktiviteter foregår derfor på tvers av institusjoner og landegrenser, og norske forskningsmiljøer er avhengige av et tett internasjonalt samarbeid for å lykkes. Et slikt samarbeid forutsetter bruken av et *lingua franca*, som i dag er engelsk for den store majoriteten, for å kunne formidle forskningsfunn og delta i faglige diskusjoner på et globalt nivå.

Samtidig som norske forskere deltar i internasjonale forskningssamfunn er norske akademiske institusjoner en naturlig og viktig del av det norske samfunnet. Akademia spiller en vesentlig rolle i å ivareta de norske språkene (som innbefatter både bokmål, nynorsk, de samiske språkene samt kvensk, romanes, romani og norsk tegnspråk).<sup>4</sup> Det er viktig å opprettholde og videreutvikle norsk som fagspråk og unngå domenetap for allmenne bruksspråk.<sup>5</sup>

Det er ønskelig at academia forblir flerspråklig, ved å bruke både det internasjonale *lingua franca*, engelsk, og nasjonale språk som norsk og samisk, for å sikre inkludering av mangfoldige stemmer og åpen kommunikasjonsflyt gjennom hele samfunnet. Både språkpolitiske tiltak og overordnede eller individuelle beslutninger som gjøres av forskere og ledere i academia er med på å bestemme hvilke språk blir brukt. Språkbruk i academia er noe som skapes både ovenfra og ned og nedenfra og opp.

Et overordna språkpolitisk tiltak for å tilfredsstille de språklige forpliktelsene i academia er *parallelspråklig*.<sup>6</sup> Dette er den bevisste bruken av flere språk (som norsk og engelsk eller norsk og samisk) side om side. Parallelspråklig kan brukes i de fleste forsknings-, utdannings- og formidlingsarenaer, men krever også ekstra ressurser og oppfølging.<sup>7</sup> Et annet overordnet tiltak er utvikling og tilgjengeliggjøring av norsk fagterminologi. Dette kan fremmes nasjonalt, men er

---

<sup>4</sup> Se Språklova § 1 (<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2021-05-21-42>)

<sup>5</sup> Se bl.a. Lov 1. April 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler ([universitets- og høyskoleloven](#)) § 1-7 og St.meld. nr. 35 (2007-2008) [Mål og mening— Ein heilskapleg norsk språkpolitikk](#).

<sup>6</sup> Gregersen, F. (2018). *More parallel, please! Best practice of parallel language use at Nordic Universities: 11 recommendations*. Copenhagen: Nordisk Ministerråd. doi:10.6027/TN2018-523

<sup>7</sup> Se også Jordhus-Lier, David, Elin Børud, Ryan Gever, Yngve Heiret, Siddharth Sareen, og Eira Witsø. «Language dilemmas: a culture of bilingualism». *Nordic Journal of Urban Studies* 2, nr. 1 (10. juni 2022): 82–89. <https://doi.org/10.18261/njus.2.1.5>.

avhengig av at individer og institusjoner tar det i bruk.<sup>8</sup> Selv om de fleste akademiske institusjoner har vedtatt overordnede språkpolitiske strategier, blir disse sjelden fulgt opp eller tildelt ressurser.

Det varierer mellom fagfelt hvilke og hvor store utfordringer som finnes ved å benytte norsk som fagspråk. Enkelte fagfelt (eksempelvis realfag og teknologifag) er svært internasjonale av natur, ved at det meste av faglig kommunikasjon foregår på engelsk og det finnes få insentiver til å lære seg norsk. I andre fagfelt er det en klar ulempe å ikke beherske norsk, og ikke-norskspråklige vitenskapelige ansatte opplever å ha færre muligheter. Det er viktig at eventuelle tiltak baseres på de spesifikke utfordringene ved den enkelte institusjon og det enkelte fagfelt, og tilpasses dette. Det er også viktig å fjerne mulige insentiver for *ikke* å beherske norsk, som for eksempel å unngå administrative og undervisningsrelaterte oppgaver som krever norsk kompetanse. Dette krever at ledere i fagmiljøene passer på å ikke skeivfordele oppgaver på grunn av språk.

## Språkbruk i forskning

Språkpolitiske føringer må ikke legge begrensninger på akademisk frihet. Forskerne selv er best egnet til å vurdere hvilke språk og publiseringskanaler som er hensiktsmessige for å offentliggjøre vitenskapelige funn. På samme måte bør forskningsresultater evalueres på grunnlag av deres vitenskapelige kvalitet. Akademiet for yngre forskere stiller seg derfor negativ til forslaget om å innføre publikasjonspoeng øremerket vitenskapelige publikasjoner på norsk.<sup>9</sup> Slike språkpolitiske insentiver på publikasjonsnivå vil være vanskelige å iverksette, ikke minst på grunn av de store forskjellene mellom fagtradisjoner når det gjelder valg av publiseringskanaler.

Samtidig ønsker vi å understreke viktigheten av å støtte vitenskapelig publisering på norsk og skandinavisk, men at dette bør skje ved hjelp av andre metoder, som for eksempel tilskuddsordninger til vitenskapelige tidsskrifter.<sup>10</sup>

## Språkbruk i undervisning

Flere studier viser at lærings- og undervisningskvaliteten er vesentlig dårligere når studentene får undervisning på et språk de har begrenset kompetanse i.<sup>11</sup> Derfor bør undervisning og læremidler være tilgjengelig på norsk ved norske utdanningsinstitusjoner, i det minste på bachelornivå.

---

<sup>8</sup> Se Språkrådets Termwiki (<http://www.termwiki.sprakradet.no/wiki/Hovedside>); Termportalen (<https://www.uib.no/ub/fagressurser/spesialsamlingene/121707/termportalen>); Bustad, H. J. et al. (2022). Slik utvikler vi norske fagtermer i celle- og molekylærbiologi, *Tidsskriftet Den Norske Legeforening*, 2:1 doi: 10.4045/tidsskr.21.0465 (<https://tidsskriftet.no/2022/01/sprakspalten/slik-utvikler-vi-norske-fagtermer-i-celle-og-molekylaerbiologi>)

<sup>9</sup> Det finnes naturligvis allerede en rekke norskspråklige publiseringskanaler godkjent som Nivå 1, for eksempel *Historisk Tidsskrift*, *Lov og Rett* eller *Nytt Norsk Tidsskrift*, men denne godkjenningen er per i dag kun basert på krav til vitenskapelig kvalitet, uten hensyn til språkbruken.

<sup>10</sup> Se f.eks. den eksisterende støtteordningen for åpne norskspråklige tidsskrifter innen humaniora og samfunnsvitenskap, <https://www.openscience.no/oa-i-norge/nahst>

<sup>11</sup> Se f.eks. Hellekjær, G. O. (2010). Language matters: Assessing lecture comprehension in Norwegian English-medium higher education. I N. Tarja, U. Smith and C. Dalton-Puffer (Red.),

AYF mener at det betydelige arbeidet som legges i undervisning, samt publisering av lærebøker og annet læringsmateriell, bør synliggjøres og anerkjennes i større grad. Som AYF har understreket gjentatte ganger må statusen for undervisning i akademia løftes,<sup>12</sup> blant annet gjennom en økt vektlegging av undervisningskompetanse ved ansettelse og opprykk i akademiske stillinger.

AYF er derimot mer delt når det gjelder å innføre insentivordninger øremerket produksjon av undervisningsmateriell. På den ene siden kan en slik ordning gjøre det lettere for yngre forskere f.eks. å satse på publisering av lærebøker.<sup>13</sup> På den andre siden kan undervisningsarbeidet ta mange ulike former, avhengig av både fag og valg av pedagogisk tilnærming. Det kan dermed bli vanskelig å definere hvilke deler av dette arbeidet som skal inkluderes i ordningen og hvilke som skal utelates.

## Språkbruk i formidling

I likhet med undervisning er formidling et viktig samfunnsansvar, og flere har tatt til orde for å pålegge forskere å trappe opp formidling på norsk.<sup>14</sup> AYF er enig i at formidling av forskningsfunn bør verdsettes og stimuleres. Vi er likevel skeptiske til å innføre insentivordninger øremerket formidlingsaktiviteter (enten på norsk eller andre språk), da dette vil være særdeles vanskelig å kvantifisere og øke administrasjon knyttet til registrering, dokumentasjon og kontroll.

AYF mener en større motivasjonsfaktor for å fremme formidling, særlig blant yngre forskere, vil være at sektoren skaper større forutsigbarhet og tydeligere karriereveier. Det vil gjøre forskere bedre rustet til å ivareta sitt samfunnsmandat om å formidle, dersom midlertidighet og usikre ansettelsesforhold ikke tvinger dem til å kun gjøre det som kan veies og måles. Herunder vil det også bli større rom for formidling på norsk.

I tillegg er det variasjoner i de ulike institusjonenes råd og veiledning rundt formidling, der noen forskere har tilgang på råd og administrativ støtte til å formidle til allmennheten mens andre er overlatt til seg selv. Institusjonene bør utvikle et bredere støtteapparat for formidling slik at særlig yngre forskere kan få råd og støtte når de vil prøve seg på ulike formidlingsarenaer og med formidling på ulike språk.

---

*Language use and language learning in CLIL classrooms* (233–258). John Benjamins.

<https://doi.org/10.1075/aals.7.12ole>; Shohamy, E. (2012). A critical perspective on the use of English as a medium of instruction at Universities. I A. Doiz, D. Lasagabaster & J. M. Sierra (Red.), *English-medium instruction at universities: Global challenges*. London: Longman, 196–213.; Macaro, E., Curle, S., Pun, J., An, J., & Dearden, J. (2018). A systematic review of English medium instruction in higher education. *Language Teaching*, 51(1), 36–76. <https://doi.org/10.1017/S0261444817000350>

<sup>12</sup> Se f.eks. <https://khrono.no/rapport-ayf-karriere/akademia-ma-satse-pa-undervisningskarrierer/225989>

<sup>13</sup> Ledere i Universitetsforlaget og Aschehoug har blant annet tatt ordet for å løfte ut læremidler løftes i en egen insentivordning, se <https://nffo.no/aktuelt/nyheter/laereboka-gir-forskningen-vinger-sett-pris-pa-den>

<sup>14</sup> Se f.eks. Åse Wetås, Bør forskere pålegges å formidle og undervise på norsk? *Khrono*, 2. november 2020. <https://khrono.no/bor-forskere-palegges-a-formidle-og-undervise-pa-norsk/528091>

## Språkkompetanse i et internasjonalt akademia

Forskningen blir stadig mer internasjonal. Norske forskere forholder seg til og deltar i forskningsfelt og vitenskapelige diskusjoner på andre språk enn norsk. Her står engelsk i en særstilling, men viktig forskning foregår også på andre språk. Dermed må norske forskere og fagmiljøer også kunne kjenne til og orientere seg i disse for å nå opp og delta ved forskningsfronten. AYF mener derfor at språkkunnskap bør regnes som en del av forskernes sentrale kompetanse og vektlegges av institusjoner og fagfellesskap.

På grunn av utstrakt internasjonalisering og globalisering forutsettes det i dag tilstrekkelig engelskkompetanse ved de fleste institusjoner og fagmiljøer i Norge, uten at dette nødvendigvis er tilfellet for alle. Mange stipendiater får engelsk som arbeidsspråk uten tidligere faglig erfaring med eller kompetanse i språket, og forskere som tidligere kunne forholde seg til norske eller nordiske fagfelt ser at disse forskyves til mer internasjonale nivå eller går over til engelsk som fellesspråk. Derfor er det viktig at institusjonene tilbyr gode kurs- og opplæringstilbud også i engelsk og legger til rette for arbeid med andre språk der dette er relevant.

Det er mange grunner til å fremme internasjonalisering og mobilitet, og språkkompetanse er en av dem. Samarbeid, utenlandsopphold, fellesprosjekter og annen internasjonal erfaring er viktig for yngre forskere som skal tilegne seg og mestre engelsk og andre fremmedspråk, og for mer erfarne forskere som skal videreutvikle sin kompetanse. Slik mobilitet er kanskje særlig viktig når det gjelder kompetanse i andre språk enn engelsk. Når det gjelder internasjonalisering, finnes det mange muligheter og insentiver, men disse er fremdeles ikke gode nok. Finansieringsordninger dekker ikke faktiske utgifter knyttet til flytting av familien, og forskningsopphold regnes stadig som et individuelt gode snarere enn nødvendig kompetanseheving og nettverksbygging for et helt fagmiljø. Derfor må institusjonene, men også fagfellesskapene, fremme viktigheten av språkkompetanse og legge til rette for videreutvikling av dette gjennom blant annet mobilitet.

## Språkopplæringstilbud og tilrettelegging

Midlertidig ansatte, som stipendiater og postdoktorer, er ofte nedprioritert når det gjelder deltakelse i norskkurs ved institusjonene. Flere steder må midlertidig ansatte selv dekke kurskostnadene eller ta initiativ til å forsøke å få disse dekket av sitt institutt. Vitenskapelige ansatte i instituttsektoren mangler også språkopplæringstilbud og ordninger rundt språkopplæring. AYF mener at institusjonene, både i UH-sektoren og instituttsektoren, må dekke norskopplæring for forskere som har behov for dette, og at tilbudene må være systematiske og inkludere både midlertidig og fast ansatte.

Å løfte språkopplæringstilbudet er en investering som gagnar både forskerne selv og samfunnet for øvrig. Forskere som har brukt hundrevis av timer på å lære seg språket har betydelig større sjanse for å fortsette sin karriere i Norge, både i og utenfor akademia. Næringslivet og det offentlige roper etter høyt kvalifisert arbeidskraft, men går glipp av mange gode kandidater dersom norsk er arbeidsspråket og kandidatene ikke har fått tid eller anledning til å lære seg norsk.

# Akademiet for yngre forskere

Samtidig kan det ta mye tid å lære seg et nytt språk i voksen alder. Institusjonene kan avtale tidskompensasjon for midlertidig ansatte som påtar seg å lære seg norsk, for eksempel ved fritak fra pliktarbeid eller en kortere forlengelse av arbeidskontrakten. Dette kan dokumenteres ved at vedkommende kan vise til å ha deltatt i språkopplæringstilbud og/eller oppnådd et visst språknivå (f.eks. Bergenstesten) i løpet av sin ansettelsesperiode. Instituttsektoren kan samarbeide med UH-sektoren for å få kursplasser til sine nyansatte ved institusjoner som er i samme by eller region, Også disse bør tilby tidskompensasjon til ansatte som studerer norsk.

## Språkkrav for fast vitenskapelige ansatte

For ansettelse i faste vitenskapelige stillinger ved norske akademiske institusjoner forventes det normalt at kandidaten lærer seg norsk i løpet av to eller tre år. Denne formuleringen medfører en rekke ulemper. For det første er kravet lite spesifikt og oppleves dermed lite forpliktende. For det andre er det lite realistisk,<sup>15</sup> dersom ansatte faktisk forventes å kunne forelese og forfatte fagtekster på norsk etter en så kort periode ved siden av ordinær fulltidsjobb.

I stedet for et slikt vagt krav foreslår Akademiet for yngre forskere at nye ansatte skal følge en *progresjonsplan* avtalt mellom dem selv og deres institusjon, med tydelige forventninger om hvilket språknivå som bør oppnås etter hvert steg og hvordan institusjonen skal legge til rette for det. En slik språklig progresjonsplan vil kunne bidra til å avklare hva som forventes av språklige ferdigheter og tydeliggjøre hvordan disse skal følges opp i praksis.

Ikke minst ville en slik plan også understreke institusjonens ansvar i denne prosessen, som må være å legge til rette for at vedkommende får tilgang til gode opplæringstilbud og kan sette av nok tid til språkopplæring i arbeidshverdagen. Tilrettelegging kan for eksempel innebære færre forpliktelser og andre arbeidsoppgaver, slik som undervisning, i en begrenset periode. Ved å lage en slik progresjonsplan vil både den utenlandske ansatte og arbeidsgiveren forplikte seg til å foreta konkrete tiltak slik at språkmålene kan nås. Målet med progresjonsplanen er fortsatt å beherske norsk en viss tid etter ansettelse, men tidshorizonten bør være mer realistisk, for eksempel tre eller fire år, og fremgangsmåten må være eksplisitt.

## Språkbruk innad i AYF

Når det gjelder språkbruken innad i Akademiet for yngre forskere, mener arbeidsgruppen at norsk bør bestå som organisasjonens formelle arbeidsspråk. Dette er fordi samfunnskontakt og formidling er blant våre kjernevirksomheter, og norsk språk er grunnleggende på begge disse feltene. Samtidig skal AYF-medlemmer fortsatt kunne uttrykke seg muntlig eller skriftlig på engelsk på samlinger og andre AYF-tilknyttede aktiviteter, slik praksis har vært i senere år, men det forventes at alle forstår kommunikasjon og aktiviteter på norsk. Denne praksisen bør gjenspeiles i rekrutteringsprosessen, slik at AYF kan fortsette å tiltrekke seg en mangfoldig og flerspråklig medlemsgruppe.

---

<sup>15</sup> NTNUs språklige utvalg har blant annet påpekt at kravet til å lære seg norsk på to år var krevende, se <https://khrono.no/spraklig-utvalg-mener-to-ar-er-for-kort-tid-til-a-laere-norsk/670304>

# Akademiet for yngre forskere

## AYF foreslår følgende tiltak

- AYF skal løfte fram verdien av og selv fremme parallelspråklighet og flerspråklighet i academia.
- Staten bør etablere gode, forutsigbare støtteordninger for vitenskapelige tidsskrift på norske og skandinaviske språk.
- Institusjonene bør utvikle et bredere støtteapparat til formidling, slik at særlig yngre forskere kan få råd og støtte når de vil prøve seg i ulike formidlingsarenaer og/eller med formidling på ulike språk
- Institusjoner og fagmiljø bør bidra til utvikling og synliggjøring av norsk fagterminologi og oppmuntre yngre forskere til å bidra med ny terminologi i eget fagfelt når det trengs.
- Sektoren må få mer forutsigbare ansettelsesforhold og tydelige karriereveier, slik at (yngre) forskere får anledning og trygghet til å formidle på norsk.
- Institusjonene bør legge vekt på og tilrettelegge for å opparbeide og videreutvikle språkkompetanse, også i engelsk og andre relevante språk, for vitenskapelig ansatte.
- Institusjoner og fagmiljø bør legge til rette for og oppmuntre til internasjonalisering gjennom bl.a. utveksling.
- Finansiering av utenlandsopphold for unge forskere med familie må sikre at de faktiske utgiftene og til flytting, skole og barnehageplass i vertslandet dekkes, og at tidsbruk knyttet til administrasjon av oppholdet kompenseres.
- Institusjonene bør legge til rette for og dekke kostnadene knyttet til at ansatte får norskopplæring, også de som er ansatt i midlertidige stillinger.
- Institusjonene bør avtale tidskompensasjon for å lære seg norsk for midlertidig ansatte som påtar seg å lære seg norsk, for eksempel ved fritak fra pliktarbeid eller en kortere forlengelse av arbeidskontrakten
- Faste vitenskapelige ansatte som trenger å styrke sin norskkompetanse bør kunne inngå en avtale om en progresjonsplan, med konkrete målsetninger og tiltak som forplikter den nyansatte til å lære, og institusjonen til å tilrettelegge for det.

### **Prosessbeskrivelse:**

På generalforsamlingen i 2021 vedtok AYF som en del av arbeidsprogrammet for 2022 at AYF skal «utvikle en egen politikk for språk og språkbruk i academia». Styret nedsette en arbeidsgruppe bestående av: Pierre Lison (leder), Mari Elken, Kai Arne Hansen, Haley de Korne, Nils Hallvard Korsvoll, Hilde Reinertsen og Eirik Holmøyvik (ekstern).

Arbeidsgruppens forslag ble vedtatt på AYFs høstsamling i 2022